

[Edvard Sørensen.]

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne tilsige en saglig Drøftelse af Lovforslaget.

Hans Thyge Jacobsen: Saafremt der her er Tale om et Lovforslag, som vil fremme Bestræbelserne for at give de arbejdsløse Arbejde i Stedet for Understøttelse, vil vort Partis Medvirken være givet, ligesom ethvert Lovforslag, der maa blive fremsat her paa Rigsdagen, og som tager Sigte paa at fremme Bestræbelserne for Arbejde i Stedet for Understøttelse, vil være sikker paa vor saglige Medvirkning. Jeg har imidlertid i høj Grad Tvivl om, hvorvidt dette Lovforslag er nødvendigt, og hvorvidt det fremmer, at Arbejde gives i Stedet for Understøttelse. Vi maa da først udbede os en Oversigt over, i hvor stor Udstrækning vort Lands Kommuner har undladt at sætte Arbejder i Gang og i Stedet for holdt sig til Understøttelser, thi det er jo den rette Maade at udtrykke Forholdet paa. Den højtærede Socialminister skriver saa overordentlig eufemistisk i Bemærkningerne om Kommunerne, at de efter Socialreformens Gennemførelse med den dertil knyttede nye Refusionsordning har faaet en betydelig ekstra Udgift eller betydelige Ekstraudgifter, saafremt de sætter Nødhjælpsarbejder i Gang. Man kunde nu ogsaa sige, og jeg tror, det rammer det virkelige Forhold mere eksakt, at efter Socialreformens og den nye Refusionsordnings Gennemførelse har Kommunerne set Mulighed for en Gevinst ved at undlade at sætte Arbejder i Gang og holde sig til Understøttelserne. Den højtærede Minister ved jo fuldt vel, at den Gevinst, Kommunerne kan indtjene ved at undlade at sætte Arbejder i Gang efter den nylig trufne Ordning, er Forskellen imellem Arbejdslønnen og den Trediedel af Udgifterne, som man ikke faar Refusion for fra det kommunale Refusionsforbund, saafremt man holder sig til at give Understøttelse. Og det gælder baade for Kommunens egne arbejdsløse, for at kalde dem saaledes, og for Tilflytterne. For Tilflytterne er der endda det at anmærke, at Forholdet er, om jeg saa maa sige, forbedret med en Tolvtedel. I tidligere Tid var Ekstraudgiften for Kommunerne ved at give Arbejde til Tilflytterne i

Stedet for Understøttelse Forskellen mellem Arbejdslønnen og en Fjerdedel af Udgifterne ved Understøttelsen; nu er Forholdet det, at Ekstraudgiften er Forskellen mellem Arbejdslønnen og en Trediedel af Udgifterne ved Understøttelse. Altsaa, det man gaar Glip af, er noget, en Bagatel, mindre end det, man tidligere gik Glip af. Men hvis det virkelig er saaledes, at Kommunerne i betragteligt Omfang har udnyttet de Gevinstmuligheder, som Socialreformen og Refusionsordningen byder dem, og undladt at iværksætte Nødhjælpsarbejder, maa vi saa ikke faa en Oversigt over, i hvor stort et Omfang det er sket. En saadan savnes ganske i Lovforslagets Bemærkninger. Vi maa, før vi overhovedet kan tage en saglig Stilling til dette, nøje vide, hvad de Henvendelser gaar ud paa, som den højtærede Socialminister har faaet, som han siger, fra kommunal Side.

Der er i Lovforslaget forskellige Enkeltheder, som vi vanskeligt vil kunne medvirke til. Der er for det første Forslaget om, at Arbejdstiden ved saadanne Arbejders Udførelse, som det her drejer sig om, skal fastsættes til 36 Timer om Ugen. Nu er jeg for mit Vedkommende og mangfoldige inden for Det konservative Folkeparti sammen med mig villig til at undergive Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortelse, som man fejlagtigt kalder det — jeg vil hellere sige: om Arbejdets Fordeling til de flest mulige —, en fordomsfri Drøftelse, men vi maa holde for, at en Drøftelse af dette saare vigtige og meget omstridte Problem maa foregaa for sig, maa behandle Problemet som et selvstændigt Problem. Jeg kan ikke lide, at man her vil indsmugle i Lovgivningen en, med det populære Udtryk, forkortet Arbejdstid. Og det er jo aldeles ikke nødvendigt. I den fortræffelige Socialreform, som vi har faaet, har jo § 31 i Arbejdsløshedsloven anvist en anden Vej, idet man ved Nødhjælpsarbejders Iværksættelse har paabudt, at 15 pCt. af Lønnen skal tilbageholdes og indsendes til Arbejdsløshedsfonden. Hvorfor anvender den højtærede Socialminister ikke den fortræffelige Socialreformens Bestemmelser, naar han nu her ønsker at give den et Supplement? Den højtærede Minister maa virkelig vælge: enten—eller, enten maa Nødhjælpsarbejder have den Restriktion, at en Del af Arbejds-